

۳ آوریل

۲۰۱۳

سخنرانی های همگانی پاپ فرانسوا

باورنامه: ... و در روز سوم مطابق نوشته ها دوباره برخاست

خواهران و برادران عزیز صبح به خیر!

بیایید امروز آموز کلیسایی سال ایمان را ادامه بدهیم. در باورنامه این کلمات را تکرار می‌کنیم: " و در روز سوم مطابق نوشته‌ها دوباره برخاست". این همان رویدادی است که ما آن را جشن می‌گیریم: رستاخیز مسیح، کانون پیام مسیحی، که از آغاز طنین‌انداز بوده و همچنین پیش آمده تا به ما رسیده است. پولس قدیس به مسیحیان قرنت نوشت: " زیرا من آنچه را به من رسید همچون مهمترین مطلب به شما سپردم: اینکه مسیح مطابق کتب مقدس در راه گناهان ما مرد، و اینکه دفن شد، و اینکه مطابق با همین کتب در روز سوم از مردگان برخاست، و اینکه خود را بر کیفا ظاهر ساخت و سپس بر آن دوازده تن" (اول قرن ۱۵: ۳-۵). خود این اقرار کوتاه ایمان، با بیان نخستین ظهورهای آن برخاسته بر پطرس و دوازده تن، راز رستاخیز را اعلام می‌کند؛ مرگ و رستاخیز عیسی خود قلب امید ما هستند.

بدون این ایمان به مرگ و رستاخیز عیسی، امید ما ناتوان می‌بود، حتی دیگر امیدی در کار نمی‌بود؛ یا به شکل ویژه؛ مرگ و رستاخیز عیسی قلب امید ما هستند. پولس گفت: " و اگر مسیح برنخاسته است، ایمان شما باطل است و شما همچنین در گناهان خود هستید." شوربختانه، بیشتر تلاشهایی شده تا ایمان به رستاخیز عیسی مخدوش شود، و حتی تردیدهایی نیز در میان ایمانداران رخنه کرده اند. کمی شبیه به ایمان "شاعرانه" است؛ که گفته می‌شود: ایمان استواری نیست. این به سبب سطحی بودن و گاه بی تفاوتی است، از آنجا که درگیر هزاران چیز هستیم که آنها را از ایمان مهمتر می‌شماریم، یا شاید به خاطر این است که نگاهی سراسر تک‌بعدی به زندگی داریم. به هر حال این خود رستاخیز است که ما را به روی امیدی عظیمتر می‌گشاید، چرا که زندگی ما و زندگی جهان را رو به آینده جاودانه خداوند می‌گشاید؛ رو به شادی کامل، رو به این یقین که شر و گناه و مرگ شکست خواهند خورد. و این به آنجا می‌انجامد که با اعتمادی بس بیشتر موقعیت‌های روزانه را زیسته، با دلیری و قاطعیت با آنها روبرو شویم.

رستاخیز مسیح بر این موقعیت‌های هر روزه نور تازه‌ای می‌تاباند. رستاخیز مسیح قدرت ماست!

اما حقیقت ایمان به رستاخیز مسیح چگونه به ما رسیده است؟ دو گونه گواهی در عهدجدید هست: برخی به شکل اعتراف ایمان اند که دستوری است کوتاه که به کانون ایمان اشاره دارد، حال آنکه باقی به شکل روایت‌هایی از رویداد رستاخیز و واقعیات مربوط به آن هستند. برای نمونه نوع اول به شکل اعتراف ایمان، همان است که پیشتر به آن اشاره شد، یا آنکه در نامه پولس به رومیان آمده است: " اگر به زبان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است، و در دل خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت" (روم ۱۰: ۹). ایمان به مرگ و رستاخیز عیسی از همان نخستین گامهای کلیسا استوار و آشکار است. به هر روی امروز مايلم به دومین گونه گواهی‌ها که به شکل روایت در انجیل‌ها یافت می‌شود، بپردازم. پیش از هر چیز یادآوری کنیم که نخستین شاهدان این رویداد زنان بودند. آنها هنگام سپیده‌دم راهی گور شدند تا تن عیسی را تدهین کنند و نخستین نشانه را یافتند: گور خالی (مر ۱۶: ۱). سپس نوبت دیدارشان با پیام‌آور خداوند رسید. او اعلام کرد: " عیسی ناصری، همان که بر صلیب شده بود، برخاسته است، او اینجا نیست" (مر ۱۶: ۵-۶). انگیزه زنان محبت بود و آنان آماده بودند تا این اعلام را با ایمان بپذیرند: آنها ایمان آورده و آن را یگراست انتقال دادند، آنها خبر را برای خودشان نگاه نداشتند، بلکه آنرا به دیگران رساندند.

آنها نتوانستند شادی زنده بودن عیسی و یا امیدی که دلشان را انباشته بود، را در خود نگاه دارند. این اتفاق باید در زندگی ما هم بیافتد. بیایید شادی مسیحی بودن را حس کنیم! ما به آن برخاسته‌ای که شر و مرگ را شکست داده ایمان داریم! بیایید دلیر باشیم تا از خود بیرون بیاییم! و این شادی و این روشنی را به همه جای زندگی مان ببریم. رستاخیز مسیح عظیم‌ترین یقین ما است؛ گرانبهارترین گنج ما است! چطور می‌توانیم این گنج و این یقین را با دیگران تقسیم نکنیم؟ این گنج تنها از آن ما نیست، باید منتقل شود، باید با دیگران تسهیم شود. شهادت ما دقیقاً همین است.

نکته دیگر: در اعتراف ایمان عهدجدید، نه زنان بلکه تنها مردان یعنی رسولان، به عنوان شاهدان رستاخیز ثبت شده‌اند. سبب این است که براساس قانون یهودی مرسوم آن روزگار، گواهی زنان و کودکان نمی‌توانست شهادتی مورد اعتماد و باورپذیر باشد. در عوض، زنان در انجیل نقشی اساساً کلیدی بازی می‌کنند. می‌توان در اینجا عنصری در پشتیبانی تاریخی از رستاخیز به دست آورد: اگر رستاخیز رویدادی ساختگی بود، در بستر زمانی آن روزگار، نمی‌بایست به زنان ربط داده می‌شد. در عوض انجیل‌نگاران، به سادگی، آنچه را روی داده بود روایت کردند: زنان نخستین شاهدان بودند. این نکته خاطر نشان می‌کند که خداوند بر اساس سنجه‌های انسانی بر نمی‌گزیند. نخستین گواهان تولد عیسی، شبانان بودند؛ مردمان ساده فرودست. نخستین شاهدان رستاخیز زنان بودند. و این زیباست. این بخشی از مأموریت زنان است؛ مادران و زنانی که به فرزندان و نوه‌هاشان شهادت می‌دهند که عیسی زنده است، زندگی می‌کند، برخاسته است. مادران و زنان به این گواهی ادامه می‌دهند! قلب است که برای خداوند مهم است، اینکه چقدر در برابر او گشوده‌دل باشیم، و چقدر مانند کودکان زود اعتماد کنیم.

به هر روی این نکته همچنین ما را وامی‌دارد بیاندیشیم که زنان چگونه در کلیسا و در سفر ایمان، با پیروی از عیسی و انتقال چهره (راستین) او، نقشی ویژه در گشودن درها به روی خداوند داشته و دارند، چرا که نگاه ایمان، همواره نیازمند نگاه ساده و ژرف محبت است.

رسولان و شاگردان باورکردن را سخت‌تر می‌یابند، زنها نه چندان. پطرس به سوی گور می‌دود اما در برابر گور خالی، می‌ایستد. تو ما باید زخمهای عیسی را با دستهای خود لمس کند. همچنین مهم است که در مسیر ایمان بدانیم و احساس کنیم که خدا ما را دوست دارد و نترسیم که او را دوست بداریم. ایمان با زبان و به دل اعتراف می‌شود؛ با کلمات و با محبت.

پس از ظهورش بر زنان، دیگران در پی می‌آیند. عیسی خود را به شکلی تازه نمودار می‌سازد. او مصلوب شده اما بدنش شکوه‌مندی یافته است، او به زندگی زمینی برگشته، بلکه در شرایطی تازه بازآمده است. در آغاز او را نمی‌شناسند بلکه تنها از طریق سخنان و اشارات اوست که چشمانشان باز می‌شود. دیدار یگانه رستاخیز کرده، فرد را دگرگون می‌کند، و به ایمان، قدرتی تازه و بنیادی استوار می‌بخشد. برای ما نیز نشانه‌های بسیاری هست که آن برخاسته، خود را از راه آنها آشکار می‌سازد؛ نوشته‌های مقدس، آیین سپاسگزاری، دیگر آیین‌های مقدس، کار خیر و تمامی کارهای محبت که پرتویی از آن یگانه برخاسته دارند. بیایید بگذاریم رستاخیز مسیح ما را روشن سازد، بگذاریم او با قدرت خویش ما را دگرگون کند، باشد که از راه ما هم نشانه‌های مرگ در جهان به نشانه‌های زندگی بیانجامند.

من به شما می‌گویم: این یقین را پیش ببرید: خداوند زنده است و در کنار شما در زندگی گام برمی‌دارد. این مأموریت شماست. این امید را در درون خویش داشته باشید. باشد که به لنگر این امید استوار باشید. لنگری که در آسمان است؛ این ریسمان را استوار نگه‌دارید، استوار باشید و امید را به پیش ببرید. شما ای شاهدانِ عیسی، گواهی دهید که عیسی زنده است و این گواهی به ما و به جهانی که در اثر جنگ و بدی و گناه، فرسوده شده است امید می‌بخشد. ای جوانان به پیش!

۳ آوریل ۲۰۱۳

میدان سنت پیترو